

scilicet usque Massiliam urbem Provincie, sitam supra mare, quod eam á Syria dividit et littore Palestine, in hac sicut proposui, vobis exposui qua potui brevitate, que deinceps ingresso michi navigium et per pelagus iter aggresso per tam multa locorum digna relatu vel videre contigit vel audire. Apud Massiliam igitur fervente mari navigiis, cum pepigissent federa venti cum pelago, vix sumus egressi portus angustias scopulosi, blande tamen ventorum flatibus fluctibus statim inflatis, et lene tumentibus velis, nobis se rugosa facies maris aperuit et apparuit vitrea latitudo. Hoc mare longe lateque diffusum, ex oceani faucibus occidentalis irrumpens, et inter Hispaniam et Mauritaniam, angusto satis ab Europa tractu secernens Africam, per Narbonensis provincie litus et Tuscum Italie latus ascendens ad frontem Illirici bipertitur. Nam ex una parte, scilicet inter alterum Italie latus et latitudinem Grece, quo propter adiacentem civitatem Adria nuncupatur, Sarmaticum inferioris Sithie¹ sinum, ex altera vero qua inter Traciam et Frigiam ab Europa dividit Asiam et barbaricos populos superioris attingit. Rursus iuxta Frigiam Ciliciamque revertens ad Syriam, litigat ad littora Palestine; deinde preterfluens Egiptum et partes Libie, se reciprocatur in id ipsum, multas et famosas complectens insulas, fecundas incolis opibusque nature. Unde pro diversitate gentium adiacentium sive terrarum vocabula diversa sortitur, nam Hispanicum, Gallicum, Ligusticum, Tuscum, Siculum, Creticum, Ponticum, Ionium, Egiptium, Africum, et variis aliis nominibus appellatur. Surgente tertia iam aurora insularum prima videndam se nobis obtulit á sinistro latere Corsica, multis et variis anfractibus et prominentiis angulosa. Terram hanc, multis temporibus habitatoris ignaram, quedam matrona potens e Liguria, nomine Corsica, unum de suorum ceteris et pre ceteris superbioris lascivie taurum evagari longius, et uberius glebe querendo pascua nature studio regionis istius ad partes transfretare per mare solitum subsequuta, cum eam fertilitate iocundam repperisset, insedit cum incolis multis, atque possedit et á se Corsicam nomen dedit. Proxima quoque die Sardiniam, que vicina est illi, propinquorem habuimus similiter á sinistris, quam Sardus filius Herculis primus fertur habitator intrasse suoque de nomine Sardiniam appellasse. Hec libera dici posset ab omni serpentum genere, nisi generaret et haberet unum pro omnibus, cum omnia sint in uno fere propter multimodam maliciam potenciamque nocendi; solifuga nomen est illi, eo quod solem fugiat et diem sustinere non possit, et in parvo corpore magnarum virium virus includit. Nichil etiam huic terre dicta de suo nomine parit herba minus infame, que, si contigerit eam ab

1) Scythiae.